

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/1007/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713209573
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713209573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa M., zastúpený Z. proti odporcovi D., zastúpeného Z. o povolenie obnovy konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. septembra 2013, č.k. 6C/192/2013-100, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 67,88 Eur, do troch dní, na účet Z..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/7/2009 a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 203,67 Eur. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 228 ods. 1 O.s.p. Zamietajúce rozhodnutie založil na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26.05.2011, č.k. 6C/7/2009-338 súd zaviazal odporcu (navrhovateľa obnovy konania) zaplatiť navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie za obdobie od 16.01.2007 do 15.01.2009 vo výške 6.481,31 Eur s určenou výškou úroku z omeškania. V časti o zaplatenie 748,22 Eur konanie zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnom skončení veci. Za podklad na určenie výšky bezdôvodného obohatenia považoval znalecký posudok znalkyne V.. U. Y.. Proti rozsudku podal odvolanie odporca, v ktorom žiadal, aby výška bezdôvodného obohatenia bola určená kontrolným dokazovaním v rámci doplnenia dokazovania, prípadne žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytýkal, že o uplatnenom nároku navrhovateľa rozhodol výlučne na základe jediného dôkazu, a to znaleckého posudku č. XX/XX znalkyne V.. Y., čo považoval za nezákonné. Poukázal na to, že navrhoval vykonať dokazovanie výsluchom znalca V.. G. k znaleckému posudku č. XX/XXXX oboznámením sa so znaleckým posudkom V.. H. č. XX/XXXX v znení doplnku a znaleckého vyjadrenia, vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, vykonanie dôkazu zistením ceny nájmu odvodene z dostupných kúpnych zmlúv žiadaných od Správy katastra C. H. za obdobie od 16.01.2007 do 15.01.2009. Súd prvého stupňa žiadny z týchto navrhovaných dôkazov nevykonal. Odporca nesúhlasil so závermi znaleckého posudku V.. Y.. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 13.12.2011. č.k. 6Co/150/2011-382 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, pričom v odôvodnení rozsudku uviedol, že odporca (navrhovateľ obnovy konania) získal bezdôvodné obohatenie tým, že bez povolenia vlastníka užíva jeho nehnuteľnosť. K výške bezdôvodného obohatenia uviedol, že znalecké dokazovanie patrí medzi procesné dôkazné prostriedky, ktoré súd hodnotí spolu s ďalšími dôkazmi voľnou úvahou podľa ustanovenia § 132 O.s.p. Do úvahy berie logickú stavbu a dostatočnú presvedčivosť znaleckého posudku. Mal za to, že v prejednávanej veci znalecký posudok zodpovedá pravidlám logiky, je presvedčivý a vyčerpávajúci, preto súd prvého stupňa pri posúdení rozsahu bezdôvodného obohatenia odporcu, ktoré spočíva v cene obvyklého nájomného v danom čase, lokalite a charaktere užívaného pozemku z neho správne vychádzal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť

dňa 20.01.2012. Následne uznesením zo dňa 31.01.2012, č.k. 6C/7/2009-390 súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia zároveň poukázal na tú skutočnosť, že na Okresnom súde Považská Bystrica sa pod sp. zn. 7C/158/2011 prejednáva vec bezdôvodného obohatenia navrhovateľky D. D. proti odporcovi. Podľa navrhovateľky získal odporca bezdôvodné obohatenie tým, že v období od 19.10.2009 do 19.10.2011 bez právneho dôvodu užíval časť parcely KNE XXX o výmere 1.500 m², zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. C. C. pre potreby svojej predajne stavebnín. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26.06.2013, č.k. 7C/158/2011-490 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 4.342,49 Eur, pričom výšku bezdôvodného obohatenia ustálil súd na základe znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. XX/XXXX. Proti rozsudku podala navrhovateľka odvolanie. V dôsledku podaného znaleckého posudku navrhovateľ požiadal o povolenie obnovy konania v preskúmvanej veci. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa citoval ustanovenie § 228 ods. 1 O.s.p. Konštatoval, že skutočnosťou, či v základnom konaní bolo potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, sa prvostupňový aj odvolací súd zaoberali a znalecký posudok V.. Y. sa v konaní javil ako dôkaz vyčerpávajúci. Konštatoval, že znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. XX/XXXX sa zaoberá inými parcelami ako sú parcely, ktorými sa súd zaoberal v konaní sp. zn. 6C/7/2009 a zároveň sa zaoberá inými obdobiami, akými sa zaoberal súd v pôvodnom konaní. Dôvodil, že znalecký posudok č. XX/XXXX neexistoval v čase rozhodovania prvostupňového súdu, ani odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, preto návrh navrhovateľa ako bezdôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zotrvál na svojej právnej a skutkovej argumentácii, prezentovanej v návrhu na obnovu konania, v intenciách ktorej s prihliadnutím na ustanovenia § 228 O.s.p. znalecký posudok zo dňa 09.04.2013, vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, nepochybne predstavuje novú skutočnosť, resp. dôkaz, ktorú bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, keďže súd navrhované kontrolné znalecké dokazovanie nenariadil, pričom takáto skutočnosť, resp. dôkaz nesporne môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Poukázal na skutkovú a právnu súvislosť medzi znaleckým posudkom č. XX/XXXX a znaleckým posudkom č. XX/XXXX, vypracovaným znalkyňou V.. Y. v pôvodnom konaní, keďže predmetom posúdenia bola v oboch prípadoch hodnota nájmu a analogicky aj výška bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov zo strany navrhovateľa. V danej súvislosti na podporu svojej argumentácie uviedol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17Co/197/2012-516 zo dňa 20.02.2013, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že jedine kontrolným znaleckým dokazovaním, resp. stanovením iného znaleckého subjektu, ktorý by bol spôsobilý porovnať jednotlivé závery znaleckých posudkov, možno exaktne dospieť k výslednej výške bezdôvodného obohatenia. Bol toho názoru, že znalecký posudok, vypracovaný ÚSI v Žiline, predstavuje novú právnu skutočnosť, resp. dôkaz, ktorý nemohol, objektívne posudzované, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní práve z dôvodu, že súd prejednávajúci danú vec na prvom stupni nevyhovel jeho návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania, hoci sa vykonania takéhoto dôkazu domáhal. Po právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania sa domáhal, aby súd vec znovu prejednal a rozhodol tak, že navrhovateľ by bol zaviazaný odporcom zaplatiť bezdôvodné obohatenie vo výške 1,55 Eur/1 m²/ročne za obdobie od 16.01.2007 do 16.01.2009 ako náhradu za užívanie dotknutých nehnuteľností, čím by pre prípad povolenia obnovy konania nepochybne doznal podstatne menšej ujmy na svojom vlastníckom práve k peňažným prostriedkom, ktoré musel vynaložiť ako náhradu titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že napadnutým uznesením bolo porušené jeho vlastnícke právo k predmetným peňažným prostriedkom. Podľa jeho názoru v danom prípade došlo k reálnej konkurencii jeho vlastníckeho práva k týmto peňažným prostriedkom s vlastníckym právom odporcu k dotknutým nehnuteľnostiam, čo odôvodňuje interpretáciu dotknutých ustanovení O.s.p. ústavne konformne. Takáto ústavne konformná interpretácia pri rozhodovaní súdu prvého stupňa zjavne absentovala. Okrem uvedeného súd prvého stupňa v kontexte špecifických skutkových okolností argumentačne presvedčivým spôsobom bližšie nerozvil svoje právne úvahy a argumenty pre zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania, čo viedlo k nezákonnosti takéhoto rozhodnutia, ktoré sa mu z uvedených dôvodov javilo ako arbitrárne.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý sa domáhal potvrdenia napadnutého uznesenia. Uplatnil si zároveň aj náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že trvá na svojich

argumentoch, uvedených v písomnom vyjadrení. Zotrúva na argumentoch, ako boli prezentované na pojednávaní nariadenom súdom prvého stupňa. Poukázal na to, že pochybnosť o výške bezdôvodného obohatenia mal len navrhovateľ a nie súdy, ktoré svoje právne a skutkové úvahy uviedli v odôvodneniach právoplatných rozsudkov. Žiaden účastník konania nemá právny nárok na nariadenie znaleckého dokazovania. Uviedol, že určenie výšky bezdôvodného obohatenia je právnou otázkou, ktorú rieši súd na základe vlastnej úvahy a nejedná sa o exaktnú kategóriu, ktorú je možné určiť len na základe znaleckého posudku. Posudok nie je jediným možným dôkazom, o ktorý súd môže oprieť svoje rozhodnutia. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v právnej veci vedenej pod sp. zn. 6Obo/306/2005. Pokiaľ ide o pôvodné konanie, ktorého obnovu navrhovateľ navrhuje, vedené na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 6C/7/2009, výška bezdôvodného obohatenia bola určená aj na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX a v odvolacom konaní sa súd riadne zaoberal všetkými vykonanými dôkazmi a dospel k záveru, že požiadavka na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania bola nadbytočná. Odvolací súd potvrdil výšku bezdôvodného obohatenia, ustálenú prvostupňovým súdom. Odvolací súd sám nariaďoval znalecké dokazovanie len v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C/72/2008 na odvolacom súde pod sp. zn. 5Co/57/2009. Považoval za nevyhnutné uviesť, že navrhovateľ v podanom návrhu zmenil právnu argumentáciu a aj svoj názor a náhľad na skutkové okolnosti, týkajúce sa predmetu sporu. Za celé obdobie (spory sa vedú 10 rokov) však ani raz nereagoval na skutočnosť a nezohľadnil vo svojich vyjadreniach fakt, že užíva bez právneho dôvodu vec, ktorá mu nepatrí a túto navyše užíva na svoje podnikateľské účely. Zdôraznil, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci, alebo nesprávností procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania ak: a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšieho rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšieho rozhodnutie vo veci.

V podanom odvolaní je odvolateľom namietané, že dôvodom obnovy pôvodného konania, sp. zn. 6C/7/2009 je dôkaz - znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline č. XX/XXXX zo dňa 09.04.2013, ktorý nemohol v pôvodnom konaní, sp. zn. 6C/7/2009 bez svojej viny použiť, nakoľko v pôvodnom konaní súd prvého stupňa, ani odvolací súd jeho návrhu na vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým dokazovaním nevyhoveli, napriek tomu, že takýto dôkaz opakovane navrhoval a domáhal sa jeho vykonania.

Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, v dôsledku čoho zákon jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzuje. Návrhom na obnovu konania možno napadnúť výlučne rozhodnutie súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, len z taxatívne stanovených dôvodov, a to v zákonom stanovenej lehote. Návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť a popri všeobecných náležitostiach (ust. § 42 ods. 3 O.s.p.) musí obsahovať aj označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha. Subjektom, oprávneným na podanie odvolania, je účastník pôvodného konania, prípadne jeho právny nástupca z dôvodu singularnej a univerzálnej sukcesie (ust. § 92 O.s.p.). Dôvody, spôsobilé pripustiť obnovu konania, sú taxatívne uvedené v ust. § 228 ods. 1 O.s.p. Z iných dôvodov, ako sú uvedené v

tomto ustanovení O.s.p., obnova konania prípustná nie je. Taktiež nie je prípustná len proti dôvodom rozhodnutia.

Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania je medzi iným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (ust. § 221 ods. 1 písm. a) O.s.p.) a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (ust. § 221 ods. 1 písm. b) O.s.p.). V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa tieto dôkazy nemohli vykonať a zároveň, že môžu privodiť pre tohto účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skutočnosti a dôkazy, ktoré má na mysli ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., sú (v porovnaní s pôvodným konaním) nové vtedy, pokiaľ účastník konania i napriek tomu, že v dobe pôvodného rozhodnutia tieto objektívne existovali, ich nemohol bez svojej viny použiť preto, že o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (ust. § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p.), ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu prvého stupňa, ktorý mu predchádzal a zistil, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietol z dôvodu, že znalecký posudok č. XX/XXXX, vypracovaný USI v Žiline, na ktorý sa odvoláva navrhovateľ ako na dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť, a ktorý by mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, by musel už v čase pôvodného konania objektívne existovať, čo v danom prípade rozhodne splnené nebolo. Je zrejmé, že vzhľadom k dátumu vyhotovenia predmetného znaleckého posudku konajúci súd k týmto skutočnostiam v čase jeho rozhodovania v pôvodnom konaní nemohol prihliadať. Odvolačný súd tak zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že nenariadenie kontrolného znaleckého dokazovania súdom prvého stupňa v pôvodnom konaní nemôže zakladať dôvod na povolenie obnovy predmetného konania, nakoľko je vecou úvahy vec prejednávajúceho súdu, či považuje v danej procesnej situácii za potrebné doplniť dokazovanie ďalším kontrolným znaleckým skúmaním.

Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní, alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikróčilo (R 19/1975). Nemožnosť v danom prípade musí mať objektívny charakter, zatiaľ čo v prejednávanej veci mala nemožnosť spočívať v subjektívnom prístupe vec prejednávajúceho súdu, odmietajúcom nariadiť vo veci kontrolné znalecké dokazovanie.

Po skončení pôvodného konania vyhotovený a navrhovateľom predložený dôkaz, a to znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline č. XX/XXXX zo dňa 09.04.2013, ktorý stanovil výšku bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov, aj keď nižšou cenou, než bola stanovená v znaleckom posudku V. U. Y. č. XX/XXXX, vyhotovenom v pôvodnom konaní, nie je dôvodom obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p., nakoľko v pôvodnom konaní bolo navrhované navrhovateľom kontrolné znalecké dokazovanie znaleckého posudku, ktorému nebolo vyhovené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú

odmenu za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 60,07 Eur + režijný paušál 7,81 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. spolu 67,88 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.